

[Ib Nørlund]

les, sådan som vi så forfølgelsen af Berlinges typografer og magtudfoldelsen mod havnearbejderne i Esbjerg. Det er en betimelig advarsel, for forligspolitikken nedskæringer over for arbejderklassen har skåret så dybt, at selv storbankers iagttagere venter omfattende kampe for at sikre løn og levevilkår i fremtiden.

Krisen har længe hvilet tungt over den arbejdende befolkning, og en af dens følger er frygt og usikkerhed. Krise og arbejdsløshed betyder ikke, at arbejdernes kampkraft automatisk vokser. Kommunisterne har altid afvist en sådan naiv elendighedsteori, men regeringen har villet udlægge det tyngende pres' stillfærdighed som en godkendelse af dens forligspolitik med højre. Det er en alvorlig fejlbedømmelse, for under byrderne fra denne politik vokser utålmodigheden. Det er således, at når sådanne bundne kræfter frigøres, vil kapitalen møde sin virkelige modstand fra den afgørende kraft til at sikre demokratiske udveje af krisen.

På en samling om det bygger kommunisterne deres opfattelse af kampen mod krisen. Tvært imod den afmagtsfølelse, som regeringen påkalder hos arbejderne, ser vi opgaven i at styrke det arbejdende folks følelse af eget værd og egen styrke som den kraft, der kan forandre. Det opnås først og fremmest ved, at folk i deres daglige kamp mod krisen og dens følger gennem en samlet indsats tilkæmper sig virkelige resultater, som også viser, at man kan noget. Vi har derfor altid afvist al snak om, at intet kunne forandres til det bedre under de nuværende forhold, både når det er kommet i form af regeringens krav om, at man skulle affinde sig, og når det er kommet i form af tilsyneladende revolutionære talemåder om, at det ikke nytter noget, hvad man så end gør i det nuværende samfund. Men vi har samtidig også afvist skinløsninger, som ikke styrker arbejdet over for kapitalen. Det gælder de såkaldte ØD-planer, der har været forelagt, som for os at se ikke indeholder noget økonomisk demokrati, men blot er en metode til at stille lønarbejdernes penge til rådighed for kapitaldannelsen på. Det ser vi bekræftet af nys luftede planer om at stille de i ATP-fonden indbetalte dyrtidstillæg til rådighed for en eller anden ØD-fond.

Det kommunistiske parti, som forener konsekvent socialistisk tankegang med dybe rødder i dansk arbejderbevægelse, viser, hvordan perspektivet i dagens kampe er at udforme en samfundsforandrende kraft i folket. Dette perspektiv er udarbejdet i kommunisternes program. Det venter vi imidlertid ikke vedtaget i denne samling, men vi har også et arbejdsprogram, og vi er færdig med at udarbejde vores arbejdsprogram, som det jo ikke er alle der når at blive færdig med.

I vores virksomhed her i tinget har vi systematisk fremsat forslag på alle områder, sådan at de tilsammen udgør en realisabel politik, som ville lette krisens byrder og pege frem mod dybtgående demokratiske samfundsændringer. Vi har også støttet ethvert skridt, som blot trækker lidt i samme retning. Ved indgangen til denne samling vil vi på ny henvise til vore forslag om styrkelse af beskæftigelsen, om skattereform, om boligprogram, om socialpolitikken og på andre omfattende områder. Dem vil vi stadig gribe tilbage til.

Vi agter desuden at fremsætte andre forslag ved denne samlings begyndelse, som tilsammen giver rammerne for en ny politik. Det gælder især indsats imod arbejdsløsheden. Vi fremlægger nye forslag til sikring af beskæftigelsen inden for landbrug og lignende erhverv ud over de tidligere nævnte. Vi genfremsætter vores forslag vedrørende infrysning af kapitalværdistigninger, hvis nødvendighed erkendes af flere og flere, og som har givet anledning til debatter af interesse også her. Vi har f. eks. mærket os, at socialdemokratiets væsentlige indvending var, at forslaget var for beskedent, men det plejer regeringen just ikke at vige tilbage for.

Vi vil sammen med andre foreslå det fra september tilbageholdte dyrtidstillæg udbetalt. Vi fremsætter forslag til ændring af arbejdsløshedsloven for at skabe rimelige vilkår især for langvarigt arbejdsløse. Vi vil sammen med andre få boligsituationen sat på dagsordenen. Vi vil foreslå forhøjelse af aktieselskabsskatten fra 37 pct. til 66½ pct., og vi vil inden for bilstandsloven foreslå byrdefordelingen mellem stat og kommune væsentligt ændret.

Men vi synes, der er ét spørgsmål, hvor vi